

॥ १ ॥ २ ॥ यदिति अद्गुग्धेषु अनपकृतेषु धार्तराष्ट्रेषु यत्पुष्पाकंदुग्धवत् अपकृतस्येव सौनः सूनावान् हिंस्रः तद्धर्मादनपेतसौनधर्म्यकौर्यैर्वर्तते तन्न साधु दुग्धैरपि भवद्विस्तेषु प्रव्राजनकाले पिद्रोहो न कृत इदानीं तु सुतरानं कर्तव्य इत्याशयः ते तु स्वकृतं भोक्ष्यंत्येवेत्याह मित्रधुगिति ॥ ३ ॥ न चानुजानाति संधिनानुमोदते तप्यते च पुत्रनाशभयात् गरीयानिति शृणोति चेति संबंधः ॥ ४ ॥ कच्चिदस्मान् स्मरंतीति पृष्टं तत्राह स्म संजय उवाच यथा त्वमेपांडव तत्तथैव कुरु कुरु श्रेष्ठजनं च पृच्छसि ॥ अनामयास्ता तमनस्विनस्ते कुरु श्रेष्ठान् पृच्छसि पार्थ यांस्त्वं ॥ १ ॥ संत्येव वृद्धाः साधवो धार्तराष्ट्रे संत्येव पापाः पांडव तस्य विद्धि ॥ दद्याद्रिपुभ्योऽपि हि धार्तराष्ट्रः कुतो दायां ह्योपयेद्ब्राह्मणानां ॥ २ ॥ यद्युष्माकं वर्त्तते सौनधर्म्यमद्गुग्धेषु दुग्धवत् तन्न साधु ॥ मित्रधुक् स्यात् धृतराष्ट्रः स पुत्रो युष्मान् द्विषन्साधुवत् तान साधुः ॥ ३ ॥ न चानुजानाति भृशं च तप्यते शोचत्यंतः स्थविरोऽजातशत्रो ॥ शृणोति हि ब्राह्मणानां समेत्य मित्रद्रोहः पातकेभ्यो गरीयान् ॥ ४ ॥ स्मरंति तु भ्यं नरदेव संयुगे युद्धे च जिष्णोश्च युधां प्रणेतुः ॥ समुत्कृष्टे दुंदुभिः शंखशब्दे गदापाणिं भीमसेनं स्मरंति ॥ ५ ॥ माद्री सुतौ चापिरणाजिमध्ये सर्वादिशः संपतंतौ स्मरंति ॥ सेनां वर्षतौ शरवर्षैरजसं महारथौ समरेदुः प्रकंपौ ॥ ६ ॥ न त्वेव मन्ये पुरुषस्य राजन्न नागतं ज्ञायते यद्भविष्यं ॥ त्वं चेत्तथा सर्वधर्मोपपन्नः प्राप्तः क्लेशं पांडव रुच्छरूपं ॥ त्वमेवैतत् रुच्छगतश्च भूयः समीकुर्याः प्रज्ञयाऽजातशत्रो ॥ ७ ॥ न कामार्थं संत्यजेयुर्हि धर्मपांडोः सुताः सर्व एवैन्द्रकल्पाः ॥ त्वमेवैतत् प्रज्ञया जातशत्रो समीकुर्यायेन शर्मानुयुक्ते ॥ ८ ॥ धार्तराष्ट्राः पांडवाः संजयाश्च ये चाप्यन्ये सन्निविष्टान् रेंद्राः ॥ यन्मां ब्रवीद्भृतराष्ट्रो निशायामजातशत्रो वचनं पिताते ॥ ९ ॥ सहामात्यः सहपुत्रश्च राजन् समेत्य तां वाचमिमां निबोध ॥ १० ॥ इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि संजययानपर्वणि संजयवाक्ये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच समागताः पांडवाः संजयाश्च जनार्दनो युयुधानो विराटः ॥ यत्ते वाक्यं धृतराष्ट्रानुशिष्टं गावल्गणे ब्रूहि तत्सूतपुत्र ॥ १ ॥ संजय उवाच अजातशत्रुं च वृकोदरं च धनं जयं माद्रवती सुतौ च ॥ आमंत्रयेवासुदेवं च शौरिं युयुधानं चैकितानं विराटं ॥ २ ॥ पंचालाथं मे ॥ स भ्रातृपुत्रस्वजनस्य राज्ञस्तद्रोचतां पांडवानां शमोस्तु ॥ ४ ॥

रंतीति तुभ्यंत्वां ॥ ५ ॥ रणो यो ध्वनिस्तद्विशिष्टाया आजिः संधामस्तन्मध्ये रक्षणस्त्राणे रणः कणे इत्यमरोचतां ततश्च शमोस्तु ॥ ४ ॥ ॥ ७४ ॥ इति उद्योगपर्वणे लंकंठीये भारतभाष्ये चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ १॥ २॥ ३ ॥ रथमयोजयत् इह आगतुं राज्ञो वचनं पांडवानां